

नेपाली (ネパール語)

मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउँदा लाग्ने लागत

मादक पदार्थ सेवन गरी सजाय भोगेका ड्राइभरहरूको संस्मरण

संस्मरणमा आधारित भिडियोहरू
(Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी मुख्यालयको आधिकारिक
YouTube च्यानल)

यो च्यानल Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी मुख्यालयको सामान्य
मामिला विभागको जनसम्पर्क तथा नागरिक मामिला विभागले
Google LLC का सेवाहरू प्रयोग गरी सञ्चालित गरिएको छ।
(ठेगाना नोभेम्बर, 2024 का रूपमा हो।)

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी

गैरजिम्मेवार मनोवृत्तिका साथ सवारी चालन चलाउँदा हुने गम्भीर
परिणामहरू
के तपाईंले अझै पिएर ड्राइभ गर्नुहुन्छ?

〈मादक पदार्थ सेवनको अवस्थामा सवारी साधन चलाउने(DWI)〉 (ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 1)

जरिवाना: जेलमा 5 वर्षसम्म वा 1,000,000 येनसम्मको जरिवाना आधारभूत
पोइन्टहरू:: 35 → इजाजतपत्र खारेज गरिएको, 3 वर्ष (ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू
2, 3) को अयोग्यता अवधि

〈प्रभावअन्तर्गत सवारी साधन चलाउने (DUI)〉

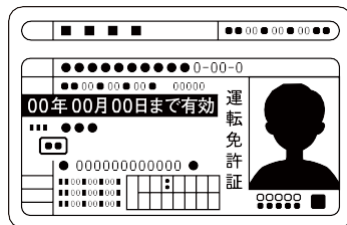
● श्वासमा मदिराको मात्रा (BAC): 0.15mg/L देखि 0.25mg/L सम्म
आधारभूत पोइन्टहरू: 13
इजाजतपत्र निलम्बन: 90 दिन (ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 2)

● श्वासमा मदिराको एकाग्रता: 0.25mg/L वा उच्च
आधारभूत पोइन्टहरू: 25
इजाजतपत्र खारेज गरिएको, 2 वर्ष (ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 2, 3) को अयोग्यता
अवधि

ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 1: "मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने"
भन्नाले मादक पदार्थको प्रभावले गर्दा ड्राइभरले सामान्य रूपमा सवारी साधन
चलाउन नसक्ने अवस्थालाई जनाउँछ।

ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 2: कुनै पूर्व उल्लङ्घन वा संचयी
पोइन्टहरू नभएका अवस्थाहरूमा लागू हुन्छ।

ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू 3: "अयोग्यता अवधि" ले व्यक्तिले खारेज गरेपछि नयाँ
ड्राइभरको इजाजतपत्र प्राप्त गर्न नसक्ने अवधिलाई बुझाउँछ।

माई सिन

कार्यालय कर्मचारी (20s)

अपराधहरू गरिएकामा मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउनु, तीव्र गतिमा सवारी साधन चलाउनु, सहयोग नगर्नु र सामान्यतया हिट-एन्ड-रन भनेर चिनिने घटना समावेश छन्। यसबाहेक, म कसैको मृत्युका लागि सामान्यतया, हत्याको कार्यमा जिम्मेवार थिएँ। घटना भएको अर्को दिन कामबाट बिदा भएको दिन थियो र अधिल्लो दिन तलब दिन भएकोले, मेरो खातामा धेरै पैसा थियो। म हप्ताको सुरुदेखि नै उच्च आत्मा थिएँ र मेरा साथीहरूले मलाई पिउनका लागि निम्तो दिँदा, घटनाको दिनमा, म तुरुन्तै दोस्रो विचार नगरी सहमत भएँ। विगतमा, म प्रायः प्रभावान्तर्गत घर चलाएको थिएँ, त्यसैले यस दिन पनि, मैले सोचे, "हामीले मदिरा सेवन गरेपछि, म मेरो कार प्रयोग गरेदेखि, म मेरा दुई साथीहरूलाई घरमा छोड्ने छु।" त्यही मानसिकताका साथ, म साथीहरूलाई भेट्न गएँ। मेरा साथीहरूसँग बार-हपिङपछि, मैले साथीहरू मध्य दुईलाई डेभिलिस टेम्पेटेस प्रस्ताव गरें: "सवारी साधन चलाउन चाहनुहुन्छ?" अहिले फर्केर हेर्दा, मैले ती शब्दहरू कति अपठेरो थिएँ भन्ने महसुस गर्छु।

यद्यपि, त्यतिबेला, यी कुराहरू मेरो दिमागमा आएनन्। मेरा साथीहरू मेरो कारमा आउनुभयो र मैले कार स्टेरियोबाट पश्चिमी सङ्गीत बजाउँदै इन्जिन सुरु गरें। हामीले हरियो बत्तीमा कसवाकबाट यात्रा गर्ने क्षणमा, किन्डशिल्ड ठुलो स्वरले "ब्याड!" भएर छरिएको र मेरो दिमाग बन्द भयो। केही समय नबित्दै, मेरा यात्रुहरूले कराउन थाल्नुभयो, "रोम्नुहोस्! रोम्नुहोस्!" उहाँहरूको आवाजले मलाई बिस्तारै होशमा ल्यायो र अन्ततः मैले दुर्घटनास्थलबाट करिब 400 मिटर टाढा कार रोक्ने।

मेरा साथीहरू दुर्घटनास्थलमा फकिनुभयो र प्रहरीलाई क भएको थियो भनेर बताउनुभयो। यसबिचमा, म आत्तिने अवस्थामा थिएँ र रेलिङको छेउमा बस्नबाहेक केही गर्न सक्षम थिएँन। मलाई कति समय बितिसकेको थियो थाहा भएन तर अन्ततः मेरो वरिपरि धेरै प्रहरीका कार पार्क गरिएको थियो।

प्रहरी अधिकारीले सोध्नुभयो, "दुर्घटना गराउने तपाईं नै हुनुहुन्छ, हैन र?" मैले जवाफ दिएँ, "हो।" त्यसपछि, मलाई मदिरा सेवन गरेको पत्ता लगाउने परीक्षण, वाक-ए-टर्न टेस्ट र ड्रग टेस्ट दिइयो।

त्यसपछि, मलाई प्रहरी चौकी लगिएको थियो। उहाँहरूले मलाई हथकडी लगाइदिँदा, मैले मनमनै सोचें, "ए, मैले साँच्चै दुर्घटना गराएको हुँ।"

करिब दुई हप्तासम्म, मैले कसैको ज्यान लिएको असहनीय यथार्थका कारण मैले केही खान सकिनँ। म मानसिक र शारीरिक दुवै रूपमा टुटेका व्यक्तिहरूको ढाल बनेको छु। पछि, मेरा आमाबुवासँगको भेटमा, उहाँहरूले मलाई, "मैले शोकमा रहेको परिवारसँग माफी माग्ने गरी बाँच्नुपर्छ भन्नुभयो।" ती शब्दहरूले बिस्तारै मलाई फेरि खान सुरु गर्न मद्दत गर्‍यो।

यद्यपि, घटनाको अर्को परिणाम मैले मेरो कामलाई बेवास्ता गरेको, परिणामस्वरूप मेरा ग्राहकहरूलाई समस्या भएको हो। मैले एक दर्जन भन्दा बढी व्यावसायिक खाताहरू गुमाएको छु भन्ने सुनेको छु। मेरो तर्फबाट माफी माग्ने मेरो बुवा मेरो कार्यस्थलमा जानुभयो। यसका साथै, मिडियाले मेरो परिवारको घरमा भीड जम्मा गर्यो र ढोकाको घण्टी र फोनको निरन्तर घन्टीले मेरो आमाबाबुलाई थकित बनायो।

त्यसका साथै, मैले जु हेन दिएको थिएँ, त्यसले गर्दा मेरो भाइको संलग्नता रद्द भयो र मैले मेरो परिवारमा ठूलो समस्या र दुःख ल्याएँ।

सुनुवाइको क्रममा शोकमा भएका परिवारले मैले ज्यान लिएको पीडितको तस्विर राखेँ। न्यायाधीशले फैसला सुनाउँदा, "प्रतिवादीलाई ०० तीन वर्ष छ महिनाको जेल सजाय सुनाइएको छ...", सम्पूर्ण शोकमा रहेको परिवार रोएको भन्नुभयो। मैले गर्न सक्ने भनेको मेरो टाउको झुकाउनु मात्र थियो। मैले सोही दिन अपिल गर्ने मेरो अधिकार त्यागेँ र अब म मेरो सजाय काट्दै छु।

आदर्श रूपमा, म पीडितको विहानमा मेरो शिर निहुराएर घुँडा टेक्न चाहन्छु तर शोकमा भएका परिवारको चाहनाले मलाई कुनै पनि व्यक्तिगत जानकारी खुलासा नगरिने जानकारी दिइएको छ। एक पटक म रिलीज भएपछि, मैले गरेको कामको प्रायश्चित गर्ने मेरो प्रयासलाई शोकमा भएका परिवारले मान्य गरून् भन्ने आशामा मेरो प्रार्थना, फूल र श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्न दुर्घटनास्थलमा जाने योजना बनाएको छु। म पनि पीडित सहायता केन्द्रहरूमा योगदान गर्न र ट्राफिक सुरक्षा स्वयंसेवक गतिविधिहरूमा भाग लिन चाहन्छु।

मैले आफू जस्तै मुख्य व्यक्तिको सङ्ख्या एक - एक गरी घटाउन मद्दत गर्न सके भने, यसले जीवन परिवर्तन गर्ने दुःखको अनुभव गर्ने व्यक्तिको सङ्ख्या कम गर्न सक्छ। म अपराधीका रूपमा के गर्न सक्छु त्यसमा आफूलाई पूर्ण रूपमा समर्पित गर्ने छु र यो त्रासदीलाई नबिसिँ बाँच्ने छु।

एक अक्षम्य गल्ली

आन्तरिक कर्मचारी (40s)

मैले पहिलो पटक मदिरा पिउन थाले, मैले कहिल्यै सोचेको थिइन कि म एक दिन प्रभावमा सवारी चलाउने छु। तथापि, कामपछि एक साँझ, मैले घर जानुअघि छिटो पिउने निर्णय गरें।

मैले त्यो दिन काम गर्न सवारी चलाएको थिएँ, त्यसैले के गर्ने भनेर म अनिश्चित थिएँ। तर मैले आफूलाई विश्वस्त पारेँ, "अलिकति ठीक हुनुपर्छ, 'वा' मलाई आवश्यक पर्यो भने म कार सेवाका लागि कल गर्न सक्छु भनी सोचेँ।" र त्यही मानसिकतासँग म मदिरा सेवन गर्नका लागि निस्किएँ। त्यो बेला मैले थोरै मात्रामा मात्र पिएँको हुनाले म आफैँ सवारी चलाएर घर पुगेँ। त्यतिबेला मैले महसुस गरें, "ओह, म वास्तवमा यो आकारमा सवारी चलाउन सक्छु।" आत्मविश्वासको त्यो गलत भावनाले मलाई धेरै ठूलो गल्लीको बाटोमा डोर्‍यायो।

त्यस दिनदेखि, "अलिकति मात्र ठीक हुनुपर्छ" भन्ने सरल धारणा मेरो दिमागमा प्राथमिकता लिन थाल्यो। मैले मेरो प्रारम्भिक 20 दशकको प्रभावमा सवारी साधन चलाउन थालें। तथापि, केही समय नबित्दै, मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी चलाउने सजायलाई बलियो बनाइयो, त्यसैले त्यस समयमा, मैले प्रभावमा सवारी चलाउन पूर्ण रूपमा बन्द गरें। मैले यो अरू केही नभएर जोखिमपूर्ण मात्र भएको महसुस गरें।

तैपनि, म मेरो 40s नजिक पुग्नसाथ, मैले फेरि मदिरा पिउन र सवारी चलाउन थालें। त्यतिबेलासम्म, मैले मेरो 20s को तुलनामा मदिराप्रति बलियो सहिष्णुता विकास गरेको थिएँ। अझ महत्वपूर्ण कुरा, मन लागेको बेला यात्रा गर्न सक्ने, मन लागे घर फर्कने र निन्द्रा लागेमा कारमा सुत्ने सुविधा पनि अपील गरियो। स्वतन्त्रता र सहजताको यो स्तर अपरिहार्य भयो।

त्यसपछि, एक रात, मैले त्यस्तो काम गरें जुन कहिल्यै हुनु हुँदैनथ्यो।

त्यो रात मैले लगभग रातिको 8 बजेदेखि बिहानसम्म मदिरा पिएँ। त्यसबेला, म घर जानुअघि कारमा सुत्ने वा कार सेवाका लागि कल गर्ने योजना बनाएको थिएँ। यद्यपि, घर फर्कने समय हुँदा, मलाई न त निद्रा लाग्यो, न त मलाई बिरामी महसुस भयो। यसले घर जानका लागि केवल 20 मिनेटको वरिपरि लाग्ने भएकाले, मैले सवारी चलाउन सुरु गर्ने निर्णय गरें। सुरुमा, त्यहाँ कुनै समस्या थिएन र म कुनै समस्याविना सवारी चलाउँदै थिएँ। त्यसपछि, घरको आधा बाटोमा, म हल्लिमा सुत्तें। म उठें किनभने मैले एक बलियो प्रभाव महसुस गरें तर त्यस समयमा, मलाई के भएको थाहा थिएन। जाँव गर्न कष्ट नगरी, मैले घरतर्फ सवारी चलाउन जारी राखें। पछि थाहा भयो कि म हिट एण्ड रन दुर्घटनामा संलग्न थिएँ।

त्यो साँझ, प्रहरी मेरो घरमा आउनुभयो र मलाई हिरासतमा लिइयो। कारमा, उहाँहरूले के भयो भनेर वर्णन गर्नुभयो र मेरो दिमाग पूर्ण रूपमा खाली भयो। मैले कसैको हत्या गरेको महसुस गरें—दुर्घटनाले होइन तर आफ्नै गैरजिम्मेवारीपूर्ण कार्यले। मैले जवान हुँदा नै बुवा गुमाएँ र मेरा कोही दाजुभाइ हुनुहुँदैन। म मेरी आमासँग बस्दै थिएँ जसको दृष्टि कमजोर छ र उहाँ आफैँ बाहिर जान सक्नुहुँदैन। उहाँलाई उहाँ कै हालमा छाडेर मैले मेरो जीवन हिरासतमा सुरु गरें। आफन्तहरूले मेरी आमालाई मलाई भेट्न ल्याउनुभयो तर मलाई उहाँहरूको सामना गर्न धेरै लाज लाग्यो। त्यो समयमा, आफन्त र छिमेकीले घरायसी काममा सघाउनुभयो त्यसैले मेरी आमा सम्हालिन सक्नुभयो।

पछि, म धरौटीमा रिहा भएँ र निर्णयका दिनसम्म मेरी आमासँग बसेँ। अदालतले मलाई तीन वर्षको जेल सजाय सुनाएको छ। त्यो तीन वर्षका लागि, मैले मेरी आमालाई एकलै छोड्नु पर्ने थियो। यद्यपि, केहि पूर्णतया अप्रत्याशित भयो। मेरी आमा बिरामी भएर बिबुभयो भन्ने जानकारी मैले आफन्तबाट पत्रमा प्राप्त गरें।

पत्रमा भनिएको थियो, "उहाँको आमाले सधैं उहाँलाई घरमा आउन पर्खिरहनुहुन्थ्यो। उहाँ कति एक्लो देखिनुहुन्थ्यो म बिसन सकिँदैन।" जब मैले यो पढें, मैले मेरो आँसु रोक्न सकिन। आमाको अन्तिम क्षणमा त्यहाँ नभएकोमा मलाई अत्यन्तै लाज लाग्यो। यसले मलाई आफूले माया गरेको व्यक्तिलाई अचानक गुमाउनुको पीडा बुझ्न मद्दत गर्‍यो। मेरो आमाले आफ्नो मृत्युमार्फत मलाई यो सिकाउनुभयो। पीडितको शोकमा भएको परिवारले पनि अहिले मैले जस्तै महसुस गरिरहेको हुनुपर्छ। र मेरो आमाले उहाँहरूको पीडाको कारण म नै हुँ भन्नेकुरा मलाई देखाउन खोजिरहेको हुनुहुन्थ्यो भन्ने मलाई लाग्छ।

हाल, म पीडितको शोकमा भएको परिवारलाई सिधै पत्र पठाउन असमर्थ छु। त्यो त स्वाभाविक मात्र हो। यद्यपि, जतिसुकै वर्ष लागे तापनि, मैले मेरो कार्यको प्रायश्चित गरिरहनुपर्छ भन्ने मलाई लाग्छ। जेलबाट छुटेपछि वास्तविक प्रायश्चित सुरु हुन्छ। अबदेखि, म मेरो सम्पूर्ण जीवन मुक्ति खोज्न समर्पित गर्न प्रतिबद्ध छु।

गैरजिम्मेवार मनोवृत्तिको परिणाम

कार्यालय कर्मचारी (30s)

कुनै ठुलो उतारचढावनिवा, मैले हरेक दिन बिस्तारै मेरो जीवन निर्माण गर्नमा ध्यान केन्द्रित गरेका कारण मेरो जीवन निरन्तर आनन्दमय भएको थियो। त्यतिबेला, म कम्पनीमा कर्मचारी थिएँ र शाखा कार्यालय व्यवस्थापन गर्ने जिम्मेवारी मेरो थियो। उतारचढाव आए तापनि, मैले समाज र स्थानीय समुदायमा योगदान दिएँ।

म प्रेमाना परेँ, विवाह गरेँ र दुईवटा बालबालिका जन्माउने भाग्यमानी थिएँ। मैले घर बनाउने मेरो सपना पनि पूरा गरें। ती आनन्ददायी दिनमा, कामपछि मदिरा पदार्थ सेवन गर्नु भनेको विशेषगरी यो समय नजिकका साथीहरूसँग बाँडिएको बेलामा मलाई साँचो खुशी दिने क्षणहरूमध्ये एउटा थियो।

हामी सामान्यतया टकीलाको द्रुत शटबाट काम सुरु गर्थौँ त्यसपछि साँझको मनोदशाअनुसार फरक-फरक पेय पदार्थहरूमा आनन्द लिन्थौँ। धेरै रातीमा, मदिरा पिउने बिहानको समयसम्म चल्थो र मलाई ट्याक्सी वा डाइभर सेवा खोज्न बारम्बार सङ्घर्ष गर्नुपर्थ्यो। भोलिपल्ट मलाई पछिरहेको कामका बारेमा सोच्दै, मैले एकभन्दा बढी अवसरमा आफैँलाई घरमा डाइभ गर्न छनोट गरें।

र एक वा दुई पटक गर्नु पनि अक्षम्य भए तापनि, म यसका लागि असंवेदनशील भएँ—साँच्चै डरलाग्दो अनुभूति। मैले सोच्न थालें, "म मदिरा पिएर पनि राम्ररी गाडी चलाउन सक्छु," र "रातको समयमा त्यहाँ कुनै पैदल यात्री नहुँदा यो सुरक्षित छ।

त्यो दिन, म सधैँझैँ रक्सी पिएर बाहिर निस्कन लागेपछि श्रीमतीको कल आयो। उहाँले मलाई, "आज चाँडै घर आउन सक्छौँ?" भनेर सोध्नुभयो र उहाँले "बच्चाहरू तपाईँका लागि पछिरहेको हुनुहुन्छ।" भनेर सोध्नुभयो। म पृष्ठभूमिमा, "बुवा!" भनेर मेरो बालबालिकाको चिच्याइरहेको आवाज सुन्न सक्थेँ। उहाँहरूको आवाज सुने तापनि, मैले पहिले नै एउटा साथीसँग योजना बनाएको थिए त्यसैले मैले, "म चाँडै पिउने छु र घर जान्छु," भनेर जवाफ दिएँ र कल समाप्त गरें। पछि, टकीलाको एक शटबाट सुरु गरेपछि, मलाई बिहान 1 बजिसकेको छ भनेर थाहा भयो। त्यसैले म मेरो कारमा चढें र म बानीअनुसार घरतिर लागें।

मैले मनमने सोचें, "म पछाडिको बाटोमा टाँसिएँ भने, त्यहाँ कुनै चेकपोइन्ट हुने छैन त्यसैले म ठीक हुने छु," र एकतर्फी सडकमा गाडी चलाएर गएँ। बेवास्ता गर्दै र सहज महसुस गर्दै गाडी चलाउँदै गर्दा, "कोही छ!" भन्ने सोचले मलाई झट्का लाग्यो। त्यही समयमा, म कसेसँग ठोक्किएँ। मैले ब्रेक लगाएँ र बिस्तारै चलाउन थालें। छेउको ऐनामा हेर्दा भुइँमा साइकल लडिरहेको देखें। सबै कुरा गुमाउने डरले म आफैँलाई कार रोक्न सकिनेँ। बरु, मैले ढिलो गतिमा गाडी चलाइरहेँ। त्यतिबेला, म मनको डर र तर्कको बिचमा अलमलिएको थिएँ। अन्ततः, यो भएको ठाउँबाट करिब 300 मिटर टाढा, मैले कारलाई स्टपमा ल्याएँ र घटनास्थलमा फर्किएँ। मैले "मलाई आशा छ यो केवल चोटपटक हो," वा "कृपया, यसलाई व्यक्ति नबनाउनुहोस्" भनेर चिन्तित भएर मनमने सोचें। तर, वास्तविकता यो त्यहाँ एक जना मानिस भुइँमा गतिहीन लडिरहेको थियो भन्ने थियो। केही समयपछि, प्रहरी र एम्बुलेन्स आइपुग्यो, सायद नजिकैको कसैले बोलाएको थियो। उहाँहरू हतार-हतार सर्नुभएको थियो तर म केही गर्न नसक्ने गरी उभिएँ। प्रहरीले मलाई घटनास्थलमै हिरासतमा लिएको थियो तर के भएको थियो त्यसको वास्तविकता बुझाउन सकिनेँ। त्यो घटना मेरो दिमागमा बारम्बार खेलिरह्यो। अनुसन्धान अगाडि बढ्दै जाँदा, मलाई पीडितको मृत्यु भएको जानकारी दिइयो। मेरो अनुहारबाट आँसु बग्दा, मैले कसैको ज्यान लिएको महसुस गरें।

अन्ततः म जमानतमा छुटेर घर फर्किएपछि, तर घर खाली महसुस भयो, मलाई स्वागत गर्न त्यहाँ कोही पनि परिवार हुनुहुनिएन। डेस्कमा सम्बन्ध विच्छेदका कागजातहरू बाहेक केही थिएन। मैले मेरो कार्यस्थललाई फोन गर्दा, उहाँहरूको प्रतिक्रिया उदासीन र तुसारो थियो। अन्तमा, मैले राजीनामा दिएँ र त्यसपछि मैले गरेको अपराधको गम्भीरतालाई पूर्ण रूपमा महसुस गरें।

त्यो क्षणसम्म, मैले मृतकको परिवारलाई पठाएको पत्रमा मेरो पश्चाताप र आत्म-आलोचना व्यक्त गरें। यद्यपि, मैले कहिल्यै प्रतिक्रिया पाएँ, न त मैले त्यस्तो आशा गरेको थिएँ। मुद्दा सुरु हुँदा, मलाई पहिलो पटक शोकमा परेका परिवारको सामना गर्ने अवसर दिइयो। मैले मेरो टाउको निहुराएँ र माफी मार्गै तर उहाँहरूको नजरमा म अस्तित्वमा थिइनँ भन्ने कुरा स्पष्ट थियो। परिवारको प्रिय सदस्य गुमाउनुपर्दा उहाँहरूको जीवन नै समाप्त भएको जस्तो देखिन्थ्यो।

मलाई तीन वर्षको जेल सजाय सुनाइयो। अहिले फर्केर हेर्दा, दुर्घटनाको दिनमा मेरो परिवारको आवाज नसुनेकोमा म गहिरो पछुतो छ। म पीडितको बहुमूल्य जीवन बचाउन सक्थेँ, शोक सन्तप्त परिवारको शोकलाई रोक्न सक्थेँ र मेरो आफ्नै परिवार, करियर र अन्य सबै कुरा गुमाउनबाट बच्न सक्थेँ। यो अनन्तकाल जस्तो लाग्छ तर त्यस दिनदेखि, मैले मेरो परिवारलाई देखेको छैन वा सुनेको छैन।

मदिरा पदार्थ सेवन गरी गाडी चलाउने विरुद्ध लड्न सक्दो प्रयास गरिरहेको छ भन्ने मलाई थाहा थियो तर पनि मैले "म ठीक हुने छु।" भनेर सोचें। त्यो गैरजिम्मेवार मनोवृत्तिले मलाई मेरो बाँकी जीवनका लागि अक्षम्य बोझ बोक्नु परेको छ। मैले पीडितको ज्यान यति क्रूरताका साथ लिएँ, जसले गर्दा शोक सन्तप्त परिवारमा उहाँहरू कहिल्यै आफ्नो पहिलेको जीवनशैलीमा फर्कन नसक्ने गरी यति गहिरो पीडा ल्याएँ। यो मेरो गैरजिम्मेवार मनोवृत्तिको परिणाम हो।

मदिरा पदार्थ सेवन गरेर गाडी चलाउनुको परिणाम

ट्रक ड्राइभर (50s)

मैले एक महिलालाई ठक्कर दिँदा एउटा ठूलो ट्रक चलाउँदै थिएँ। मलाई मदिरा पदार्थ सेवन गरेर गाडी चलाएको र मेरो वरपरको वातावरणमा उचित ध्यान नदिएको कारण पक्राउ गरिएको थियो।

अघिल्लो रात, मैले साँझ 6 बजेतिर तीनवटा बियर र एउटा क्यान्ड ककटेल खाएको थिएँ र राति 8 बजेभन्दा अगाडि सुत्न गएँ भोलिपल्ट बिहान, म दिउँसो 1:30 बजे उठेँ, बिहानको खाजा र दिउँसोको खाना बनाएँ, घरबाट निस्किएँ, ट्रक यार्डतिर लागेँ र मेरो कामको दिन सुरु गरें। मेरो सामान्य बाटोमा ड्राइभ गर्दा, मैले चौबाटोमा कसैलाई ठक्कर दिएँ।

यस्तै भयो। क्रसवाकमा पैदल यात्रीहरू छेन्न भनेर जाँच गरेपछि, मैले दायाँ मोड लिएँ। अचानक, मैले दायाँपट्टि मेरो अगाडि सेतो केही फड्को मारिरहेको देखेँ। के भयो भनेर थाहा नभएपछि, मैले तुरुन्तै ब्रेक लगाएँ र रोकिएँ। म निरीक्षण गर्न ट्रकबाट बाहिर निस्केंदा, मैले पछाडिको टायरको बिचमा कोही सुतिरहेको देखेँ।

मैले "तपाईं ठीक हुनुहुन्छ?" भनेर बारम्बार सोधेँ तर कुनै प्रतिक्रिया नआएसी मैले एम्बुलेन्स बोलाएँ। पाँच मिनेटपछि, एम्बुलेन्स आइपुग्यो र मैले उहाँहरूलाई स्थिति बताएँ।

त्यसपछि, मलाई सोधपुछका लागि प्रहरी चौकी लगियो र हिरासतमा राखियो। अर्को दुई महिना म घरमै बसेँ तर परिक्षण सुरु भयो, मलाई दुई वर्ष छ महिनाको जेल सजाय भयो।

मैले अघिल्लो रातदेखि मदिराको नशामा ठुला ट्रक चलाएर कम्पनी लेखा परीक्षामा परेको हुनाले, अध्यक्षलाई समस्या भएको थियो। मलाई कम्पनीबाट बर्खास्त गरियो र मेरो परिवारसँगको सञ्चार पूर्ण रूपमा बन्द भयो।

थप रूपमा, मेरो सवारी चालक अनुमति पत्र खारेज गरियो र म अब ट्रक ड्राइभरका रूपमा काम गर्न सकिदैनँ। पहिलो पटक, मैले के गरेको थिए र मदिराले मेरो जीवनमा अतुलनीय प्रभाव पारेको कुराको गम्भीरता महसुस गरें।

इचिहारा जेलमा, म मदिरा पुनर्स्थापना कार्यक्रममा सहभागी हुँदा मलाई मेरो पिउने बानी र उद्देश्यबारे सोधिएको थियो। मैले म दैनिक रूपमा पिउँछु र प्रायः निदाउन मद्दत गर्नका लागि मदिरा प्रयोग गर्छु भनेर बताएँ। कार्यक्रमको अतिरिक्तमा, मलाई मेरो विचारहरूको सरलता सामना गर्न बनायो र पीडितको शोकमा परेका परिवारको भावनाको एक अंशका साथ मलाई सम्झौता गर्न अनुमति दियो मैले "पीडितको दृष्टिकोणलाई समावेश गर्ने" मा केन्द्रित शैक्षिक कार्यक्रममा भाग लिएँ।

मैले पीडितको परिवारको जुत्तामा आफूलाई राखेँ र घटनाबारे सोचे, यो कुनै दुर्घटना होइन तर अपराध हो भन्ने मैले महसुस गरें। यो जीवनको अन्त्य गर्ने कार्य थियो-हत्या।

इचिहारा जेलमा मैले सिकेका कुरालाई प्रतिबिम्बित गर्दै र मेरा साथी कैदीहरूको विचारबाट प्रेरणा लिएर, जे भयो त्यो कहिल्यै बिसिने छैन भनेर सुनिश्चित गर्न दृढ छु। म राम्रो व्यक्ति बन्ने, समाजमा पुनः एकीकरण गर्ने र उही गल्ती कहिल्यै दोहोर्‍याउने लक्ष्य राख्छु।

अपराधीका रूपमा, मैले अन्ततः मेरो परिवारलाई फेरि भेट्न मौका पाउने छु। यद्यपि, शोकमा परेका परिवारले आफ्नो प्रियजनलाई फेरि कहिल्यै देख्न सक्ने छैन। म यसका बारेमा सोच्छु, मलाई गहिरो पछुतो लाग्छ। मैले गरेको कामका लागि म साँच्चै पछुताउँछु र म यो स्वाभाविक हो उहाँहरूले मलाई क्षमा गर्न सक्दैनन् भन्ने बुझ्छु।

म मेरो परिवारसँग कसरी परिमार्जन गर्न सकिन्छ भनेर विचार गर्ने छु र पीडितको शोकमा परेका परिवारलाई क्षतिपूर्ति दिन कदम चाल्ने छु।

मैले गरेको अपराधको नतिजा कहिल्यै हराउने छैन।

मदिरा पिएर र ट्रक चलाएर, मैले पीडित, पीडितको परिवार, मेरो आफ्नै परिवार र अरू धेरैको जीवन र भविष्य परिवर्तन गरें। यो कहिल्यै माफ गर्न नसकिने कुरा हो। पीडित र उहाँहरूको शोक सन्तप्त परिवारप्रति, म साँच्चै र गहिरो दुःखी छु।

म फेरि कहिल्यै मदिरा पिउने छैन।

म दुर्घटना हुनुअघिको समय फर्काउन सक्छु भने, म सुरुबाटै सुरु गर्ने छु र चीजहरू फरक तरिकाले गर्ने छु।

बारम्बार मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने कल्याणकारी कर्मवारी (30s)

म हाल जेलमा छु, मैले गरेको अपराधहरू प्रतिबिम्बित गर्दै र मेरो पुनर्वासमा काम गर्दै छु। विगतमा, म प्रायः राती अबेरसम्म मदिरा पिउँथे र अर्को दिन नशामा हुँदापनि म काममा जान्थेँ। कहिलेकाहीँ, म एक वा दुईवटा बियर पिउँथेँ, केही घण्टा आराम गर्थे र त्यसपछि म आफैँलाई म ड्राइभ गर्न पर्याप्त मात्रामा शान्त छु र आफ्नो सुविधाबाट बाहिर ड्राइभिङमा संलग्न भएँ भन्ने विश्वास गर्थेँ।

सुरुमा, मैले प्रभावमा हुँदा ड्राइभिङ खतरनाक थियो भनेर बुझें र त्यसो गर्दा दोषी महसुस गरें। यद्यपि, प्रभावमा ड्राइभ गरिरहँदा, मेरो प्रणालीमा थोरै अल्कोहल मात्र बाँकी रहेसम्म, म दुर्घटना नगरी ड्राइभ गर्न सक्छु भन्ने विश्वास गर्दै, म अति आत्मविश्वासी भएँ। बिस्तारै, मैले मादक पदार्थ सेवन गरेर गाडी चलाउने खतरा र अपराधको भावना गुमाउँदै गएँ।

मेरो गैरजिम्मेवार व्यवहार जारी रह्यो र एक गर्मीमा, रातको खानाको समयमा मेरी श्रीमतीसँग मेरो झगडा भयो। त्यतिबेला मदिराले मातेको र रिसाएको महसुस गर्दै, मैले नजिकैको सुविधा पसलमा थप मदिरा किन्ने निर्णय गरें। घर फर्केर श्रीमतीको सामना गर्दा झगडा लम्बिन्छ भन्ने सोचेर मैले केही बेर कारमै सुत्ने निर्णय गरें। त्यसपछि मैले के गरेँ मलाई याद भएन तर जब म पुगेँ, मैले आफूलाई एउटा चौराहेको ट्राफिक बत्तीमा निद्रामा परेको पाएँ। एम्बुलेन्स र प्रहरीका गाडीहरू मेरो वरिपरि पार्क गरिएका थिए र मलाई घटनास्थलमै पक्राउ गरियो। यस घटनाका लागि, मैले निलम्बित सजाय पाएँ। त्यसपछि, मैले मदिरा निर्भरताको उपचारका क्रममा आफ्नो जीवन जारी राखें। यद्यपि, मैले अन्ततः फेरि पिउनाले, मेरो परिवारसँग अर्को झगडा भयो। अधिल्लो घटनाका कारण मेरो ड्राइभर लाइसेन्स खारेज भएको र लाइसेन्सविना नै गाडी चलाएको थाहा पाए पनि मैले आफ्नो रिस उठाएर परिवारको स्वामित्वमा रहेको कारविना अनुमति लिएर गएँ।

मैले एउटा सुविधा स्टोरमा रोक्ने, धेरै रक्सी किनेँ र आफूलाई शान्त पार्ने प्रयास जस्ता स्वार्थी कारणहरूका लागि पिउने क्रम जारी राखें। यस्तो अवस्थामा कार चलाउँदा स्वाभाविक रूपमा तर्कसङ्गत निर्णयहरू गर्न असम्भव बनाउँछ र वरपरको अवस्थालाई गलत अनुमान गर्न जान्छ। यद्यपि, त्यतिबेला मैले प्रभावमा बसेर गाडी चलाइरहँदा पनि ट्राफिक दुर्घटनाजस्तो गम्भीर कुरा निम्त्याउने छैन भनी मैले सहजै विश्वास गरें।

मैले किनेको थप मदिरा पिएपछि म एकदमै नशामा परें। मैले यस्तो अवस्थामा गाडी चलाइरहँ भने, यो खतरनाक हुने छ भन्ने महसुस गर्दै, मैले कार पार्क गर्ने निर्णय गरे र पार्किङ स्थलमा दायाँ मोड्ने प्रयास गरें। यद्यपि, मैले स्टेयरिङ ह्वील प्रयोग गरेर गडबड गरेँ र आउँदै गरेको लेनमा चलिरहेको ट्रकसँग ठोक्किए। मेरो कारको प्रभावले ट्रक कर्ब माथि घुम्यो र अन्ततः रोकियोअघि नजिकैको ट्राफिक सिग्नल पोलमा ठोक्कियो। दुर्भाग्यवश, हेड अन टक्करका कारण, पीडितलाई ट्रकको अगाडिको भाग र सिटको बिचमा पिन गरिएको थियो, धेरै पीडा भयो।

यस्तो अवस्थामा, म के हुँदैछ भनेर पूर्ण रूपमा सचेत थिइनँ र मद्दतका लागि कल गर्न वा सहायता प्रदान गर्न असमर्थ थिएँ। घटनास्थलमा रहेका नजिकैका प्रत्यक्षदर्शीहरूले आपत्कालीन सेवाहरूलाई फोन गर्नुभयो, जसले गर्दा पीडितको उद्धार भयो।

म पीडितसँग सम्झौता गर्न सक्षम भएँ तर मलाई व्यक्तिगत रूपमा माफी माग्ने मौका दिइएन। मैले लिखित माफी माग्दा पनि जवाफमा “मैले तपाईंलाई अरू केही गर्न चाहन्न। कृपया मलाई सम्पर्क नगर्नुहोस्” भनिएको थियो। यसले मलाई मेरा कार्यहरू कति स्वार्थी र मूर्ख थिए भन्ने महसुस गरायो, जसले गर्दा मेरो आफ्नै लापरवाहीको कारणले अरूलाई हानी पुगेको थियो। म अहिले मेरो हृदयको तलबाट गहिरो पश्चाताप गरिरहेको छु।

यस घटनाको परिणाम स्वरूप, मलाई जेल सजाय भयो। मैले काम गरेको कम्पनीबाट मलाई बर्खास्त गरियो, मलाई सुम्पिएको जिम्मेवारी पूरा गर्न नसक्दा र कम्पनीलाई ठुलो नोक्सान भयो। थप रूपमा, मैले गरेको कामको कारण मैले मेरो परिवारलाई ठुलो भावनात्मक पीडा दिएको छु र म उहाँहरूले धेरै अवसरमा अरूको कठोर शब्दहरू सहनु परेको छ भनी सुनिश्चित छु। पीडितलाई मात्र होइन तर समाज र मेरो परिवारलाई पनि दुःख दिएको छु। मलाई जेल पठाइने दिनसम्म म पिएर सवारी साधन चलाइरहँ। पहिले कानून तोड्नुपर्दा मलाई कुनै चिन्ता थिएन भन्ने कुरा सम्झँदा, अहिले म आफ्नो मूर्खतापूर्ण निर्णयको गहिरो पछुतो गरिरहेको छु र आफ्ना कार्यहरूको आत्मविश्लेषण गर्दै दिन बिताइरहेको छु।

मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने:

यो कहिल्यै नगर्नुहोस्, यसलाई कहिल्यै अनुमति नदिनुहोस्, यसलाई कहिल्यै सहन

नगर्नुहोस्।

हामी तल उल्लेख गरिएअनुसार मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने जानकारीसम्बन्धी रिपोर्टहरू स्वीकार गर्छौं:

1. मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने ड्राइभरहरूका बारेमा जानकारी।
2. मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने वा अनुमति दिने प्रतिष्ठानहरूका बारेमा जानकारी।
3. अन्य सान्दर्भिक जानकारी:

(माथिको 1 र 2 बाहेक मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने विरुद्धको उपायहरू लागू गर्ने सम्बन्धमा मूल्यवान जानकारी।)

यहाँ जानकारी पेश गर्नुहोस्:

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी वेबसाइट
[मद्यपान गरी गाडी चलाउने विरुद्धका उपायहरू
कार्यान्वयन गर्ने मेलबक्स]

※अत्यावश्यक अवस्थाहरूका लागि, तुरुन्तै 110 मा कल गर्नुहोस्।

जुन 28, 2023 मा, Chiba क्षेत्रमा मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने उन्मूलन गर्ने उद्देश्यले अध्यादेश परिमार्जन गरियो।

1. **व्यवसाय सञ्चालकहरूका लागि:** रोजगारदाताहरूलाई उहाँहरूको यात्राको क्रममा कर्मचारीहरूले कुनै पनि मादक पदार्थ सेवन गर्नुभएका छ भनी सूचित गरिने छ।
2. **भोजन प्रतिष्ठानहरूका लागि:** मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने नदिने उपायहरू कार्यान्वयन नगर्ने भोजन प्रतिष्ठान सञ्चालकहरूलाई जरिवाना गरिने छ।

Chiba क्षेत्र वेबसाइट

मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने
उन्मूलन गर्ने प्रयासहरू

- “मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने उन्मूलन घोषणा कार्यस्थल” र “मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने उन्मूलन घोषणा प्रतिष्ठान” का लागि अब आवेदनहरू स्वीकार गरिँदै छ।

निम्नद्वारा जारी गरिएको:

ट्राफिक सामान्य मामिला विभाग, ट्राफिक विभाग, Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी मुख्यालय

ठेगाना: 1-9-1 Nagasu, Chuo-ku, Chiba City, 260-8668 टेलिफोन: 043-201-0110 (मुख्य लाइन) URL:

<https://www.police.pref.chiba.jp>

निम्नसँगको सहकार्यमा: Ichihara कारागार

जारी मिति: नोभेम्बर 2024

मादक पदार्थ सेवन
गरी सवारी साधन
चलाउने

होइन!

मादक पुदार्थ सेवन गरर सवारा साधन चलाउनुका नातजा: पाच सत्य
कथा, पाच पश्चाताप

भिडियो नम्बर 1
"माई सिन"

के तपाईंले अझै पिएर डाइभ गर्नुहुन्छ?

भिडियो नम्बर
"एक अक्षम्य गल्ती"

भिडियो नम्बर 3
"गैरजिम्मेवार मनोवृत्तिको परिणाम"

भिडियो नम्बर 4
"मादक पदार्थ सेवन गरर सवारा साधन
चलाउनुको परिणाम"

भिडियो नम्बर 5
"बारम्बार मादक पदार्थ सेवन गरा सवारा
साधन चलाउने"

मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने:
यो कहिल्यै नगर्नुहोस्, यसलाई कहिल्यै अनुमति नदिनुहोस्, यसलाई कहिल्यै सहन
नगर्नुहोस्।

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी वेबसाइट

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी आधिकारिक YouTube

दोषी मादक पदार्थ सेवन गर्ने डाइभर र सबै भिडियोद्वारा
संस्मरणको पूर्ण पाठका लागि, यहाँ क्लिक गर्नुहोस्।

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी: मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने
डाइभरहरूको संस्मरण

खोज्नुहोस्

Chiba प्रिफेक्चरलको प्रहरी

मादक पदार्थ सेवन गरेर सवारी साधन चलाउने

**5 वर्षसम्म जेल वा
1,000,000 येनसम्म जरिवाना**

"मादक अवस्थामा ड्राइभिङ" भन्नाले मादक पदार्थ सेवन गरेको अवस्थामा सवारी चलाउनुलाई जनाउँछ (मदिराको प्रभावले गर्दा चालकले सामान्य रूपमा सवारी साधन चलाउन नसक्ने अवस्थामा हुनु।

प्रभावमा सवारी चलाउने

**3 वर्षसम्म जेल,
वा 500,000 येनसम्म
जरिवाना**

निम्नलाई सवारी साधन उपलब्ध गराउने:

मादक पदार्थ सेवन गरेको ड्राइभर

**5 वर्षसम्म जेल वा
1,000,000 येनसम्मको जरिवाना**

प्रभावमा रहेको सवारी चालक

**3 वर्षसम्म जेल, वा 500,000
येनसम्म जरिवाना**

मदिरा र यात्रुहरूको प्रदायक

मादक पदार्थ सेवन गरेको ड्राइभर

**3 वर्षसम्म जेल, वा
500,000 येनसम्म जरिवाना**

**सवारी साधन चलाउने ड्राइभर जो
प्रभावमा हुनुहुन्छ**

**2 वर्षसम्म जेल वा 300,000 येनसम्म
जरिवाना**

ब्रेथलाइजर परीक्षणको अस्वीकार

**3 महिनासम्म जेल वा
500,000
येनसम्म जरिवाना**

*यी सबै ड्राइभरको इजाजतपत्रसँग सम्बन्धित प्रशासनिक जरिवानाको अधीनमा छन्।

Chiba क्षेत्रमा मादक पदार्थ ड्राइभिङ उन्मूलनका लागि अध्यादेशको अवलोकन

उद्देश्य

यस अध्यादेशको उद्देश्य क्षेत्र, यसका निवासी, व्यवसाय र मादक पदार्थ सेवन उन्मूलन गर्ने अन्य संस्थाहरूको जिम्मेवारीहरू स्पष्ट गर्नु हो, साथै सम्बन्धित उपायहरूका लागि आधारभूत सिद्धान्तहरू स्थापना गर्नु हो। मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने उन्मूलन गर्न पहलहरूलाई व्यापक रूपमा प्रवर्द्धन गर्दै, अध्यादेशले समुदाय सिर्जना गर्ने लक्ष्य राखेको छ जहाँ मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी चलाउन नपाइने, सुरक्षित र सुरक्षित समाज सुनिश्चित गर्ने जहाँ क्षेत्रका सबै निवासीले मानसिक शान्तिका साथ बस्न सक्नुहुन्छ।

अध्यादेशका मुख्य बुँदाहरू

निवासीहरूका जिम्मेवारीहरू

निवासीहरूले अवलोकन गर्नुपर्ने विषयहरू

- मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउनु हुँदैन।
- तपाईंले सवारी साधन चलाउनु पर्ने अवस्थामा वा त्यस्तो आवश्यकता उत्पन्न हुने सम्भाव्यता भएमा, यसले प्रभावमा सवारी साधन चलाउन सक्छ भने मदिरा पिउनुबाट टाढा रहनुहोस्।

- आफ्नो शरीरमा मदिराको प्रभावका बारेमा गहिरो बुझाइ राख्ने प्रयास गर्नुहोस्।
- घर, कार्यस्थल, समुदाय र अन्य सेटिङहरूमा मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी चलाउनेलाई उन्मूलन गर्न स्वतन्त्र र सक्रिय रूपमा कार्यहरू गर्ने प्रयास गर्नुहोस्।
- राष्ट्रिय सरकार, प्रिफेक्चर र नगरपालिकाहरूद्वारा लागू गरिएका उपायहरूसँग सहकार्य गर्नुहोस्।
- कुनै व्यक्ति मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी चलाएको वा गरेको शङ्कास्पद भेटिएमा प्रहरी अधिकारीहरूलाई रिपोर्ट गर्नुहोस्।

